

αγαπιέμαι

αγαπιέμαι, ρ. [<αγαπώ]. **1.** εμπνέω αισθήματα αγάπης, είμαι αγαπητός, γίνομαι αγαπητός: «αυτό το παιδί αγαπιέται με το πρώτο». (Λαϊκό τραγούδι: *κουράστηκα μαζί σου πίστεψέ με ν' αγαπώ και να μην αγαπιέμαι, έλα κοπέλα μου κι ό,τι ζητήσεις μ' ένα χαμόγελο θα το ξοφλήσεις*). **2.** μονοιάζω, συμφιλιώνομαι με κάποιον, επανασυνδέομαι με κάποιον με φιλικό ή ερωτικό δεσμό: «αφήστε τα πείσματα και δώσ' τε πάλι τα χέρια σας ν' αγαπηθείτε». (Λαϊκό τραγούδι: *εμείς κι αν εμαλώσαμε πάλι θ' αγαπηθούμε, πάλι θα σμίξουμε τα δυο τον πόνο μας να πούμε*). **3.** (και για τα δυο φύλα) έρχομαι σε σεξουαλική επαφή: «ένα βράδυ, καιρό μετά από τη γνωριμία τους, πήγαν στις ερημιές κι εκεί αγαπήθηκαν κάτω απ' το φως το φεγγαριού». (Τραγούδι: *χωρίς ταμπού έλα να τη βρούμε στο ραντεβού ν' αγαπηθούμε*).

- άλλα λόγια ν' αγαπιόμαστε, βλ. λ. [λόγος](#).

- όποιοι αγαπιόνται, συχνά απαντιόνται, όσους τους συνδέει μια συμπάθεια, μια αγάπη, είναι φυσικό να συναναστρέφονται πιο συχνά, πιο τακτικά από ότι με άλλους: «απ' τη μέρα που γνωρίστηκαν είναι κάθε τόσο μαζί γιατί, όποιοι αγαπιόνται, συχνά απαντιόνται».

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας